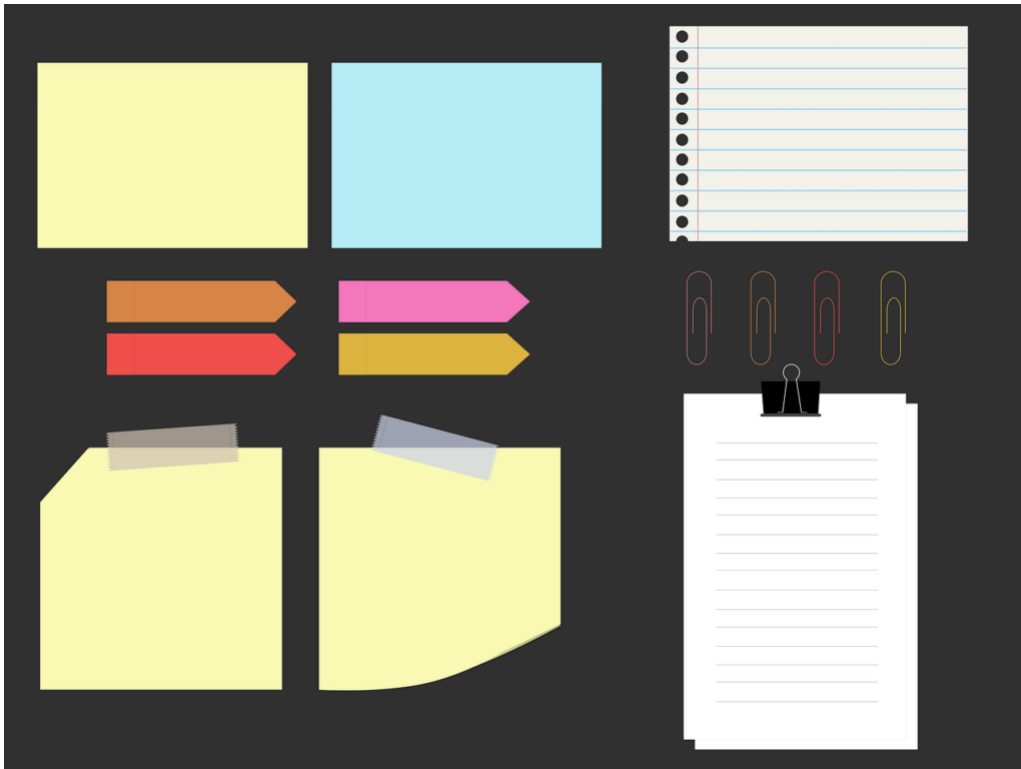

Creëren = krabbelen

Ik ben eerder deze week overvallen... en het was nog plezant ook
□

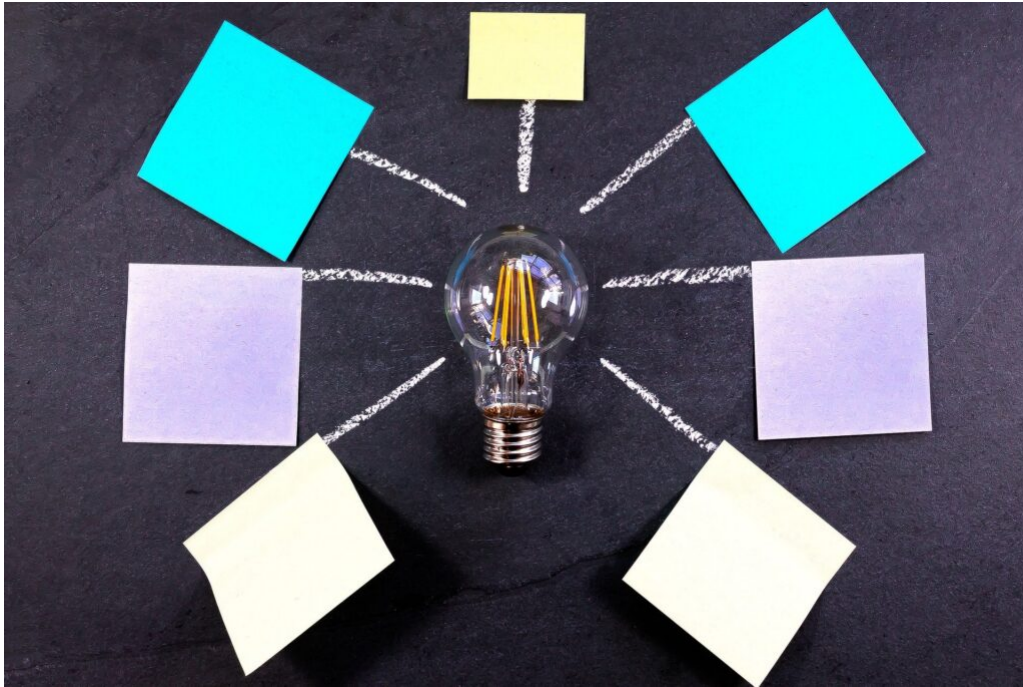
Er zat al een tijdje vanalles te kriebelen en een aantal gebeurtenissen maakten dat er plots heel wat [REDACTED] [REDACTED]. Mocht het nu klinken alsof er er enorme rust over mij is neergedaald en ik nu kalm en geconcentreerd mijn ding ga zitten doen... Nope! Eunice was niets vergeleken met wat er zich momenteel in mijn hoofd afspeelt. Heel veel ideeën die er uit willen en heel veel info die er in wil. Kortom: [REDACTED]. En dan weet ik dat het tijd is om alle technologie even aan de kant te schuiven (ja, echt!) en grote papieren, post-its, stiften, potloden, plakband en ander kleurig materiaal op tafel te smijten om alles uit te tekenen. Pas als alles klopt, komt de computer terug boven om het project verder aan te pakken.

Wie me een beetje volgt op Facebook en/of Instagram weet ondertussen dat er [10 jaar na mijn eerste boek](#) [REDACTED] [REDACTED] valt. Later meer over inhoud en timing en hoe ik dat met die 1001 andere dingen in mijn leven wil combineren. (Loopbaanonderbreking nemen om creatieve redenen blijkt onmogelijk te zijn. Vreemd, toch?)

Die kleine plaatselijke orkaan maakt wel dat ik vandaag (woensdag 23 februari) totaal geen zin heb om dingen op te zoeken over World Bartender Day (donderdag 24 februari, wanneer deze blog online komt). Of om iets te schrijven over mijn collectie schoenen (die blijkbaar compleet in het niets valt bij wat mijn schoonzus in huis heeft). En dat artikel over [Moonbird](#), dat 2 weken geleden gepland stond, mja... vandaag dus ook weer niet. Sorry, Greet!

Wat dat wel? Een weetje, dat mooi aansluit bij creatieve processen. Laten we het eens hebben over de [REDACTED]. (Over de digitale versie kom je [hier](#) meer te weten.)

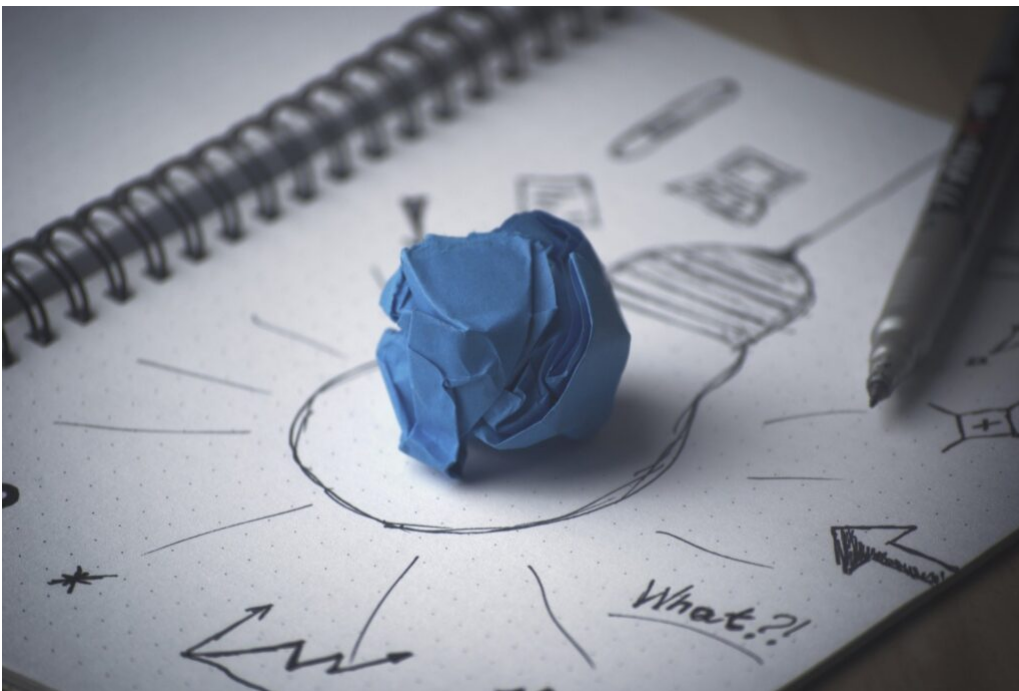
Post-its of kleefnotities zijn, zoals wel meer uitvindingen, [REDACTED]. De Amerikaanse scheikundige [REDACTED] ontwikkelde in 1968 een supersterke lijm voor 3M Laboratories. Althans, dat was de bedoeling. Hij creëerde echter een [REDACTED], die niemand kon gebruiken. Het idee (en de potjes lijm?) verdwenen in de kast.

Een paar jaar later is Silvers collega [REDACTED] behoorlijk slechtgezind omdat de [REDACTED] voor de zoveelste keer uit zijn koorboek zijn gevallen. Fry werkt op dat moment op de 3M "Nieuwe Producten-divisie" en krijgt een goddelijke ingeving; als hij nu eens een bladwijzer ontwikkelt met een kleebrand die geen lijmsporen in boeken achterlaat en steeds opnieuw kan gebruikt worden. De lijm van Spencer Silver zou wel eens de oplossing kunnen zijn.

Zo gezegd, zo gedaan. Arthur Fry haalt zijn knutselgerief boven, brengt de lijm aan op enkele papiertjes en deelt ze uit aan zijn collega's, met de vraag om de nieuwe boekenleggers te testen. Het resultaat? De papiertjes worden amper gebruikt als boekenlegger, maar wel als [REDACTED]. Er worden naar hartenlust krabbeltjes op telefoons, deuren en documenten gekleefd. Citaat: "Ik dacht, wat we hier hebben is niet zomaar een notitieblaadje. Het is een hele nieuwe manier om te

communiceren!”

De post-it kwam in 1977 op de markt, onder de naam ██████████ ██████████. Het duurde even voor Jan Modaal overtuigd was van het nut, maar eens de bal aan het rollen ging, verspreidden de sticky notes zich als een virus. De papiertjes maakten ██████████ ██████████; wie er eentje ontving, werd nieuwsgierig en schafte zich er vaak zelf ook aan. Ondertussen bestaan er heel wat varianten, in alle mogelijke formaten en materialen.

██████████? Voor alles is een oplossing? Het is niet omdat je idee op dit moment niet werkt, dat het nooit zal werken? Een idee even opzij leggen kan een goede zaak zijn?

Verzin zelf maar. Ik ben alvast tevreden dat ik er toch in ben geslaagd een blogje neer te pennen en een weetje te verspreiden. Fijne dag nog!